

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/201/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211234274
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2012:7211234274.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD. v právnej veci navrhovateľa: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 48, zastúpený BBH advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 713 066, so sídlom v Bratislave, Gorkého č. 3, proti odporcovi: O. D., nar. XX.X.XXXX, bytom v T., X. č. 1, v konaní o zaplatenie 1.983,06 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t i ť navrhovateľovi 1.983,06 eur s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.955,48 eur od 12.10.2011 do zaplatenia na účet navrhovateľa vedený v Slovenskej sporiteľni a.s., č. účtu: 553713844/0900 a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý n a h r a d i ť navrhovateľovi trovy konania v sume 125 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 212,98 eur titulom trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v Tatra banke, a.s., č. účtu: 2924861758/1100, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Košice II (ďalej len „súd“) dňa 1.12.2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu vo výške 1.983,06 eur s prísl., a to na tom skutkovom základe, že odporca uzavrel s navrhovateľom dňa 15.10.2003 zmluvu o kontokorentnom úvere č. 105743003, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi kontokorentný úver v sume, mene a za podmienok dohodnutých v zmluve a odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky navrhovateľovi vrátiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Odporca v rozpore so zmluvnými podmienkami nesplácal poskytnuté finančné prostriedky riadne a včas a navrhovateľovi vzniklo právo požadovať od odporcu zaplatenie dlžnej sumy, ktorá ku dňu 11.10.2011 predstavuje sumu 1.983,06 eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 1.514 eur, z riadnych úrokov vo výške 18,37 eur, nákladov vo výške 423,11 eur a úrokov z omeškania vo výške 27,58 eur.

Súd vydal vo veci dňa 14.3.2012 platobný rozkaz, č. k. 32Rob/248/2011-25, ktorý však zrušil uznesením zo dňa 3.7.2012, č. k. 32Rob/248/2011-37, nakoľko ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 17C/201/2012-42 zo dňa 24.9.2012 bolo odporcovi uložené písomne sa vyjadriť k návrhu v 2 vyhotoveniach v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia. Uznesenie bolo odporcovi doručené dňa 3.12.2012. Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd nariadil pojednávanie vo veci na deň 6.2.2013. Predvolanie na pojednávanie bolo odporcovi doručené dňa 18.1.2013, t.j. riadne a včas pred stanoveným pojednávaním, avšak odporca sa na

pojednávane nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Preto má súd za to, že v danom prípade boli splnené podmienky pre rozhodnutie o návrhu rozsudkom pre zmeškanie, a preto rozhodol v zmysle nižšie citovaných zákonných ustanovení.

Súd vzťah účastníkov konania posúdil ako občianskoprávny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi konania, t.j. ku dňu 15.10.2003 a to napriek tomu, že účastníci sa v zmluve dohodli, že ich vzťah sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že ju uzavreli navrhovateľ ako veriteľ a podnikateľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako dlžník, fyzická osoba nepodnikateľ v súlade s ustanovením § 2 a nasl. citovaného zákona. Zo samotných zmlúv a Všeobecných úverových podmienok navrhovateľa je zrejmé, že ide o zmluvy na predtlačenom formulári, ktoré boli vopred pripravené navrhovateľom a odporca nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z., tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 2 cit. zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V zmysle čl. I. zmluvy o kontokorentnom úvere, predmetom zmluvy je poskytnutie kontokorentného úveru č. 105743003/1/1 veriteľom dlžníkovi v sume, mene a podľa podmienok dohodnutých v zmluve.

V zmysle čl. II. bod 4 zmluvy, dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie platby spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

V zmysle čl. II. bod 5 zmluvy, pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s úverom.

V zmysle čl. III. bod 1 zmluvy, zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka.

Podľa § 153b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak sú v rovnakom čase splnené súčasne všetky podmienky uvedené v odseku 2, súd môže rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

Podľa § 153b ods. 2 O.s.p., rozsudkom pre zmeškanie možno spor rozhodnúť, ak

a) žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný (§ 79 ods. 4 a § 115 ods. 2) s poučením o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnutia podľa odseku 1,

b) žalovaný sa k žalobe a prílohám písomne nevyjadril do 15 dní odo dňa, keď mu boli doručené, hoci ho súd na to vyzval a poučil ho o následkoch nesplnenia tejto povinnosti (§ 114 ods. 2),

c) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

Podľa § 153b ods. 3 O.s.p., skutkovým základom rozsudku podľa odseku 1 je žalobcom tvrdený skutkový stav, ak ho súd považuje za nesporný.

Podľa § 157 ods. 4 O.s.p., v odôvodnení rozsudkov podľa § 114 ods. 5, § 153a ods. 1 a § 153b ods. 1 uvedie súd iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol.

Vzhľadom na zistený skutkový stav má súd za to, že navrhovateľom tvrdený skutkový stav je nesporný, a preto súd v súlade s vyššie cit. zák. ustanoveniami zaviazal odporcu na úhradu sumy žalobcovi vo výške 1.983,06 eur.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko odporca dlžnú pohľadávku dosiaľ neuhradil, súd ho zaviazal zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj úroky z omeškania vo výške 8% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po vzniku záväzku odporcu, t. j. od 12.10.2011, pretože odvtedy bol odporca v omeškaní s ich úhradou, a to až do zaplatenia, tak ako si ich uplatnil navrhovateľ.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p., na základe ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eur do 6.638,78 eur 41,49 eur + 9,96 eur a každých aj začatých 331,94 eur prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

V tomto konaní bola základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v súlade s ust. § 10 ods. 2 vyhlášky, určená hodnotou záväzku pri začatí poskytovania právnej služby v sume 1.983,06 eur a teda základná sadzba tarifnej odmeny je 81,33 eur za jeden úkon právnej služby.

Súd úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 125 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 177,48 eur, a to podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2 v spojení s § 14 ods. 1 vyhlášky za 2 úkony právnej služby á 81,33 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania na súd zo dňa 30.11.2011) a 2x režijný paušál á 7,41.

Nakoľko je právny zástupca žalobcu platiteľom dane z pridanej hodnoty, súd priznal žalobcovi podľa § 18 ods. 3 vyššie uvedenej vyhlášky aj DPH vo výške 35,50 eur. Celkovo tak súd priznal navrhovateľovi titulom trov právneho zastúpenia 212,98 eur.

Poučenie:

Odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 202 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 153c ods. 1,2 O.s.p., ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu nebol prítomný na pojednávaní, na ktorom súd rozhodol rozsudkom podľa § 153b ods. 1, môže do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku podať návrh na jeho zrušenie. Ak súd návrhu vyhovie, zruší rozsudok uznesením a začne vo veci opäť konať.

Ak žalovaný zároveň s návrhom podľa odseku 1 podal proti rozsudku pre zmeškanie aj odvolanie a súd vyhovel návrhu podľa odseku 1, platí, že žalovaný odvolanie nepodal.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.